

Starea de sănătate a culturilor de cereale este un test de stres pentru competența profesională a producătorului.

Автор(и): Емил Иванов

Дата: 10.09.2016 Брой: 9/2016

Cum ar putea fi atins un înalt statut sanitar al culturilor agricole cultivate în aceste condiții extreme? Cea mai sigură cale este ca protecția modernă, inovativă și intensivă a plantelor să intre în joc. Industria agrochimică globală oferă în țara noastră un arsenal bogat de mijloace eficiente pentru protecția culturilor agricole. Întrebarea este dacă acest puternic format agro-farmaceutic poate fi utilizat la întregul său potențial. Răspunsul este fără echivoc unidirecțional: depinde de competența profesională a producătorului!

Producția de culturi cerealifere (precum și a tuturor celorlalte) este realizată într-un mediu climatic și fitosanitar incert. Mai mult, această situație devine constant mai complexă și se schimbă într-o

direcție nefavorabilă, agresia dăunătorilor locali și invazivi continuă să crească ca o avalanșă, provocările se acumulează... Ruga galbenă și septoria la grâu, patarea în rețea și arsura frunzelor la orz, și buruienile graminee din nordul Bulgariei sunt exemple elocvente care confirmă această afirmație.

Cum ar putea fi atins un înalt statut sanitar al culturilor agricole cultivate în aceste condiții extreme? Cea mai sigură cale este ca protecția modernă, inovativă și intensivă a plantelor să intre în joc. Industria agrochimică globală oferă în țara noastră un arsenal bogat de mijloace eficiente pentru protecția culturilor agricole. Întrebarea este dacă acest puternic format agro-farmaceutic poate fi utilizat la întregul său potențial. Răspunsul este fără echivoc unidirecțional: depinde de competența profesională a producătorului! În acest caz, nu vom comenta asupra gradului de calități și competențe agronomice ale fermierilor. În condițiile agriculturii private din țara noastră, acest concept este încărcat cu multe rezerve și speculații. Subiectul nu este în centrul acestei publicații. Astăzi vom profita de ocazie pentru a direcționa atenția atât a cititorului, cât și a administrației, într-o altă direcție.

Așa cum am menționat deja, cheia pentru atingerea unui înalt statut sanitar al culturilor agricole este protecția modernă a plantelor. Ea este un garant pentru atingerea unei creșteri sustenabile în condiții de dezechilibre biotice și abiotice. Ideea, totuși, este că nu este deloc suficient să profiți de oportunitatea facilă de a achiziționa o armă puternică – un produs de protecție a plantelor. Mai important este să știi cum să utilizezi acest produs la maximum – împotriva cui, când și cum. Vorbim despre tehnologii specifice, despre schimbul de informații în timp real. Cu alte cuvinte: este vorba despre o evaluare obiectivă a situației fitosanitare și definirea unei căi de urmat cu soluții viabile.

Una dintre posibilitățile ca acest lucru să se întâmple este utilizarea informațiilor științifice acumulate la Universitatea Agrară din Plovdiv. În acest caz, un punct semnificativ este cum pot ajunge aceste informații vitale la toți producătorii. Ne referim – la producătorii mijlocii și mici, întrucât marii producători sunt privilegiați de companiile agrochimice. Ca parteneri implicați, aceste companii le furnizează informații prin diverse canale – la seminarii, consultanțe la fața locului, literatură de specialitate, etc.

Nu cu mult timp în urmă, Serviciul Național de Protecție a Plantelor și Institutul de Protecție a Plantelor aveau atât capacitatea, cât și competențele de a crea și transfera informații despre situația fitosanitară și măsurile posibile de combatere a dăunătorilor. Administrația de stat a reușit în cel mai eficient mod posibil să marginalizeze aceste unități și să le excludă practic din sistemul național de protecție a plantelor. Politica miopă și inadecvată a privat agricultură națională de sursele sale de informații, care erau coloana vertebrală a competenței sale profesionale. Astăzi, mai mult ca oricând, este necesar ca această administrație, care a demonstrat comunității agricole că este capabilă de comportament irațional și de reproducere a defectelor, să fie imunizată cu un antidot pentru a-și putea asuma rolul de apărător al intereselor statului în acest sector. Iar interesul statului este ca informația științifică privind protecția plantelor să ajungă la fiecare

producător, indiferent de scara acestuia! Stagnarea ei în birourile universitare o transformă într-un fleac scump de care nimeni nu are nevoie.